

Dkt. Leslie Allen, Ezekieli , Hotuba ya 18, Israeli Upya , Ezekieli 36:16-38

© 2024 Leslie Allen na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Ezekieli. Huu ni kipindi cha 18, Upya wa Israeli. Ezekieli 36:16-38.

Sasa tunakuja katika somo letu la kitabu hadi sura ya 36, mstari wa 16 hadi 38, na nafikiri hili kama ufufuo wa Israeli. Katika mstari wa 16, tunasoma, Neno la Bwana lilinjia. Na hii, bila shaka, ndiyo fomula ya kawaida tuliyo nayo ya kupokea ufunuo mpya, na inanzisha kitengo kipya cha fasihi.

Na kifungu hiki cha 16 hadi 38 ndicho kiini cha mafundisho chanya ya kitabu hiki. Tukiangalia, tunaweza kuona muundo wa jumla. Ujumbe unaanza katika mstari wa 17, na kuna ujumbe wa faragha unaoendelea hadi mstari wa 21, ambao ni kwa ajili ya masikio ya Ezekieli pekee.

Kisha, mistari ya 22 hadi 38 inawasilisha ujumbe wa hadhara utakaopitishwa kwa walio uhamishoni. Ujumbe huu wa hadhara unagawanyika katika sehemu tatu tofauti, kila moja ikianzishwa kwa fomula ya nukuu, Bwana Mungu asema hivi . Sehemu hizo ni mistari ya 22 hadi 32, 33 hadi 36, na 37 na 38.

Ujumbe wa faragha kwa Ezekieli, katika mstari wa 17 hadi 21, ni muhimu sana kwa sababu unaeleza matatizo mawili yanayohitaji kutatuliwa. Na kisha ujumbe wa umma, katika mstari wa 22 hadi 38, utaonyesha jinsi Mungu atakavyotatua matatizo hayo mawili. Tatizo la kwanza linawahusu watu wa Mungu, na tatizo la pili linamhusu Mungu mwenyewe.

Na matatizo yote yalikuwa mambo magumu yaliyohitaji utatuzi, mtu anapowafikiria watu wa Mungu wakirudi katika nchi kutoka uhamishoni. Tatizo la kwanza limewekwa katika mistari ya 17 hadi 19, na la pili katika mistari ya 20 hadi 21. Hebu tuyasome yote mawili.

Ee mwanadamu, nyumba ya Israeli walipokuwa wakiishi katika nchi yao wenyewe, waliitia unajisi kwa njia zao na matendo yao; mwenendo wao, machoni pangu, ulikuwa kama uchafu wa mwanamke wakati wa hedhi yake; kwa hiyo nilimwaga ghadhabu yangu juu yao kwa sababu ya damu waliyoimwaga juu ya nchi na kwa ajili ya sanamu walizoitia unajisi.

Niliwatawanya kati ya mataifa, nao wakatawanyika katika nchi mbalimbali. Kwa kadiri ya mwenendo wao na matendo yao, niliwahukumu. Lakini walipofika katika mataifa, popote walipofika, walilitia unajisi jina langu takatifu, kwa kuwa ilisemwa kuwahusu, hawa ni watu wa Bwana.

Na bado iliwabidi watoke katika nchi yake. Lakini nilikuwa na wasiwasi kwa ajili ya jina langu takatifu, ambalo nyumba ya Israeli walikuwa wamelinajisi miongoni mwa mataifa waliyoyaendea. Mungu anashiriki matatizo haya yote mawili na Ezeieli katika ujumbe huu wa faragha, na kama ninavyosema, huu utakuwa msingi wa ujumbe wa umma katika sehemu iliyobaki ya kifungu.

Toleo la kwanza ni moja ambalo tumesikia mara nyingi katika nusu ya kwanza ya kitabu, dhambi ya watu. Ni mada ambayo pia tunasoma mengi kuhusu katika manabii wengine wa Agano la Kale na katika historia kuu ya maisha ya Israeli katika nchi katika Yoshua hadi Wafalme. Historia hiyo ilikuwa historia ya kushindwa, historia ya Israeli kutotimiza matarajio ya Mungu.

Na hapa, dhambi hiyo inawasilishwa kistiari kama uchafu wa kiibada uliowazuia watu kuabudu mbele za Mungu. Ilikuwa lugha ambayo Ezeieli, kuhani, alielewa vizuri sana, na matumizi yake hapa yanatukumbusha kwamba Ezeieli alikuwa amefunzwa kama kuhani kabla ya kuwa nabii. Kisha, mfano wa kitamaduni unatolewa mwishoni mwa mstari wa 17 kuhusu mwanamke katika kipindi chake cha hedhi ambaye alichukuliwa kuwa mchafu, na ilizuia ngono na mwenzi wake hadi itakapoisha.

Na kuna andiko muhimu la kikuhani, Mambo ya Walawi 15, 19-31, linaloelezea uchafu wa kiibada uliosababishwa na hedhi. Ilikuwa sehemu ya uchafu ambao ungeweza kutokea. Ulimfanya kuwa mchafu, na pengine, ulimfanya mwenzi wake wa ngono kuwa mchafu pia.

Na kwa hivyo, kuna sitiari hii ya uchafu. Shida ilikuwa kwamba uchafu huu ungetokea ikiwa mmoja wao angeenda hekaluni, na kisha hekalu lingetiwa unajisi. Na hii inaonyeshwa katika Mambo ya Walawi 15 katika mstari wa 31.

Hivyo mtawatenga wana wa Israeli na uchafu wao, ili wasife katika uchafu wao kwa kuinajisi maskani yangu iliyo katikati yao. Patakatifu pangeweza kutiwa unajisi, watu wangeweza kufa, mfululizo mzima wa matatizo. Lakini ilikuwa muhimu sana, kwani suala hili la dhambi lilisababisha uchafu.

Hapa, uchafu wa mwanamke huyu wa hedhi unatumika kama sitiari ya dhambi iliyo wazi ya watu wa Mungu na kushindwa kwao kuishi kulingana na viwango vya Mungu kwa ajili yao. Na hivyo, hukumu ya Mungu ilichukua fomu ya kufukuzwa kutoka katika nchi. Katika mawazo ya Agano la Kale, nchi ilikuwa muhimu sana.

Ilikuwa kipimajoto cha uhusiano kati ya Mungu na Israeli. Uhusiano mzuri ulimaanisha mazao mazuri na maisha mazuri kwa ujumla katika nchi. Lakini uhusiano mbaya kati ya watu na Mungu ulimaanisha njaa na kuvunjika kwa ujumla kwa utaratibu unaohusiana na ardhi.

Kipimo cha mwisho cha uhusiano mbaya na Mungu kilikuwa ni kuvunjika kabisa kwa maisha katika nchi, kwa kweli, kufukuzwa kutoka katika nchi. Pembetatu hii yenye afya ya Mungu, watu, na nchi sasa ilikuwa imevunjwa huku watu wakiwa uhamishoni kutokana na dhambi zao. Kupoteza nchi kulisababisha uhamisho na kutawanyika kwenda nchi zingine.

Kwa hivyo, mstari wa 19 unaisha mstari wa 17 ulipoanza, unaohusiana na tatizo la msingi la mwenendo na matendo ya Israeli—bila shaka mwenendo mbaya na matendo mabaya—ambayo ndiyo sababu ya uhamisho. Hilo ndilo tatizo la Israeli ambalo Mungu alikuwa ameshughulikia hapo awali wakati wa uhamisho. Na tutaona, hili litaleta tatizo unapofikiria kurudi katika nchi hiyo.

Unajuaje kwamba yote hayataokea tena? Ni mfuatano uleule. Hili litakuwa tatizo la kwanza. Walikuwa wenye dhambi wakati huo.

Je, haitakuwa kweli wanaporudi katika nchi? Watu wale wale, watu wale wale. Mistari ya 20 hadi 21 inawasilisha tatizo la pili, sasa tatizo la Mungu mwenyewe, tatizo la kibinafsi la Mungu lililotokana na suluhisho lake hadi la kwanza kwa njia ya uhamisho. Katika Mashariki ya Karibu ya kale, dini kimsingi ilikuwa ya kimaeneo.

Mliishi katika nchi, na mlimwabudu Mungu wa nchi, ambaye sasa alikuwa Mungu wenu, Mungu wenu maalum. Wasio Waisraeli, walipowatazama uhamishoni, walijua maana yake, au walidhani wanajua maana yake. Kupoteza nchi ilikuwa ishara ya udhaifu wa Mungu wa Israeli.

Na ilikuwa ishara ya nguvu ya ushindi ya Marduk, Mungu mkuu wa kitaifa wa Wababeli. Bila shaka, Agano la Kale lilielezea tofauti kwa upande wa Mungu wa Israeli akitenda kwa njia ya Mungu na kuwatumia Wababeli kama mawakala wa hukumu yake. Lakini hiyo ilikuwa maelezo ya kitheolojia ya kisasa sana ambayo yasingetokea kwa mataifa mengine.

Vyovyote vile, sifa ya Yahweh iliharibika katika kuwafukuza watu kutoka nchi. Na kama mistari ya 20 na 21 inavyosema, jina takatifu la Mungu lilitiwa unajisi. Hawa ni watu wa Bwana, lakini iliwabidi watoke katika nchi yake.

Hakuwa Mungu sana wakati huo, sivyo? Hakuwa na nguvu sana, sivyo? Ilibidi aache nchi, na Mungu mwingine akachukua mamlaka zaidi kuliko yeye. Na kwa hivyo, kwa upande wa utamaduni, utamaduni wa kimataifa wa nyakati hizo, Yahweh alikuwa amepoteza. Na kwa hivyo, hili ndilo tatizo la pili hapa.

Na jina la Mungu, au sifa yake, lilikuwa limetendewa kama jambo la kawaida. Jina hilo lilikuwa limetiwa unajisi. Uchafu ni kutendewa kama jambo la kawaida, bila kuheshimu utakatifu maalum unaohusishwa na Mungu wa Israeli.

Na kwa hivyo hili ni tatizo la pili—tatizo lililosababishwa na uhamisho. Uhamisho ulikuwa suluhisho bora kwa tatizo la kwanza, lakini liliibua tatizo lingine.

Tatizo hili la pili lilisababishwa na uhamisho, na inabaki kwa Mungu kulishughulikia kwa njia ya kuridhisha. Hii si mara ya kwanza kwa suala la kuchafuliwa kwa jina la Mungu kutokea katika kitabu cha Ezekieli. Katika sura ya 20, ilikuwa ni jambo lililomzuia Mungu kutenda hukumu huku watu wakitenda dhambi huko Misri.

Ibada ya sanamu ya Israeli huko Misri ilistahili adhabu dhidi ya watu wake, lakini hilo lingeeleweka vibaya na Wamisri. Na, loo, wanateseka. Naam, Mungu wao hawajali wakati huo, sivyo? Na kwa hivyo kulikuwa na tatizo hilo hapo.

Huko jangwani, pamoja na kizazi cha kwanza, Mungu hakuwaadhibu kama walivyostahili, kwa ajili ya jina lake, kwa ajili ya jina lake takatifu. Na pia, pale kizazi cha pili kilipohusika, katika sura ya 20, kwa ajili ya jina la Mungu, hakuadhibu kizazi hicho cha pili mara moja, lakini kulikuwa na matarajio ya hukumu ya baadaye, ambayo Ezekieli aliitafsiri kwa maneno ya uhamisho. Na kwa hivyo, katika sura ya 20, tumekuwa na makao ya kuchafuliwa kwa jina la Mungu kama tatizo la kawaida katika Kutoka, au katika historia kabla ya Kutoka na wakati wa jangwa, na hapo ndipo.

Sasa, uchafu huu na unajisi huu vilikuwa masuala muhimu sana katika ibada ya Israeli ya kale. Mambo ya Walawi 10:10 inasema kwamba jukumu moja la makuhani katika kuwafundisha watu maana ya Torati lilikuwa, mnapaswa kutofautisha kati ya takatifu na ya kawaida na kati ya najisi na safi. Na, bila shaka, Israeli safi na najisi walikuwa wameharibu hilo katika dhambi yao ya jumla ambayo ilisababisha uhamisho, lakini hii takatifu na ya kawaida, hii takatifu na ya unajisi, matokeo yake yalikuwa kwamba kwa Mungu mwenyewe, kulikuwa na mchanganyiko hapo, na jina takatifu la Mungu lilikuwa limetiwa unajisi.

Na kwa hivyo, hili linajitokeza, kinyume na matatizo haya yanayopaswa kuwa, kuchafuliwa kwa jina takatifu la Mungu na uchafu wa Israeli kama rejea ya dhambi yao. Na kwa hivyo, pamoja na tatizo hili la pili, kulikuwa na upotoshaji huu machoni pa taifa. Kwa hivyo, jina Yahweh halikuzingatiwa kama lenye utakatifu maalum.

Alikuwa Mungu mdogo, aliyeabudiwa na taifa lililoshindwa. Na kwa hivyo, Israeli ilikuwa imemvuta Mungu wake chini pamoja naye. Hili ndilo lilikuwa tatizo.

Ujumbe wa hadhara ambao Ezekieli anaambiwa atoe, katika mstari wa 22 unaofuata, unaanza na suluhisho la Mungu la tatizo hili la pili. Lilikuwa tatizo muhimu zaidi, kwa kweli, tatizo la Mungu mwenyewe, muhimu zaidi kuliko tatizo la pili, kwa hivyo hilo litawekwa la pili. Jibu lilikuwa kwamba Mungu angekomesha uhamisho wa Israeli na kuwarudisha watu wake katika nchi yao katika safari mpya na kwamba onyesho la nguvu lingethibitisha utakatifu wake maalum kwa mataifa mengine.

Na hili linaelezwa katika mstari wa 22 hadi 24. Kwa hiyo, waambie nyumba ya Israeli, Bwana MUNGU asema hivi : Si kwa ajili yenu, enyi nyumba ya Israeli, kwamba ninakaribia kutenda, bali kwa ajili ya jina langu takatifu, ambalo mmelitia unajisi kati ya mataifa mliyoyajia. Nitalitakasa jina langu kuu, ambalo limetiwa unajisi kati ya mataifa, na ambalo mmelitia unajisi kati yao.

Na mataifa watajua ya kuwa mimi ndimi Bwana, asema Bwana MUNGU, nitakapoufunua utakatifu wangu mbele ya macho yao kupitia wewe. Nitawatwaa kutoka katika mataifa, na kuwakusanya kutoka nchi zote, na kuwaleta katika nchi yenu wenyewe. Na hili lingekuwa jibu la tatizo la pili, udhihirisho huo mkuu wa nguvu. Mungu ana nguvu za kutosha kuwarudisha watu katika nchi ya ahadi.

Hili ndilo wazo hapa. Katika hotuba ya awali, tulitaja Zaburi 126 na mstari wa 2 kuhusiana na hili. Na hapo ndipo iliposemwa, kisha ikasemwa miongoni mwa mataifa, Bwana Yahweh amewatendea mambo makuu. Na hapo, hatimaye, kulikuwa na kukiri huku: Mungu amerejesha sifa yake, na haijachafuliwa tena.

Na hivyo, uhamisho ulikuwa umekwisha, wakati wa kurudi kutoka uhamishoni. Huu ulikuwa urejesho, si kulichafua jina takatifu la Mungu, bali kutakaswa kwa jina la Mungu kwa kweli. Na hivyo, motisha, imesemwa wazi katika mstari wa 22, kama ningekuwa mmoja wa waliohamishwa, nisingependa kusikia hili: motisha ya Mungu ya kurejesha Israeli ilikuwa tatizo tu la jina lake lisilo la haki.

Israeli haikuwa na madai ya asili; hakukuwa na chochote kuhusu wahamishwaji kilichomshawishi kuchukua hatua kwa niaba yao; walikuwa wengi waovu. Na Mungu alikuwa mwadilifu kabisa katika kuwanyang'anya nchi. Hapana, heshima yake mwenyewe ilikuwa hatarini. Ndiyo maana ilibidi kuwe na mwisho wa uhamisho.

Mwisho wa uhamisho ulikuwa hitaji la kitheolojia ili kusafisha jina lake lililochafuliwa. Na, bila shaka, hilo ndilo lililohakikisha, ukifikiria vizuri, ahadi hii inahakikisha kurudi kutoka uhamishoni. Kwa hivyo, wahamishwa wangeweza kuwa na uhakika kwamba itatokea, lakini hakuna kinachokuhusu, hakuna kitu cha kuvutia kwako ambacho ninataka kukurudisha.

Lakini ni tatizo langu linalotatuliwa hapa. Na kwa hivyo, ilikuwa neema tupu, wokovu ambao Mungu angewaletea. Jambo la kuvutia ni kwamba hili si jambo la Agano la Kale tu, bali katika Agano Jipya, katika sehemu muhimu sana, suala hili kuhusu jina na heshima ya Mungu linafufuliwa tena.

Nami nafikiria Mathayo sura ya 6 na mstari wa 9, mwanzo wa sala hiyo ambayo Bwana Yesu aliwapa wanafunzi wake kusema. Na fahari ya nafasi ilitolewa katika sala hiyo kwa ombi hilo, Jina lako litakaswe. Kwa maneno mengine, jina lako lionekane kuwa maalum na takatifu badala ya kuchafuliwa.

Ombi hilo linarudi nyuma kwenye Ezekieli 36 na mstari wa 23: Nitalitakasa jina langu kuu katika tukio hili zuri la kuwarudisha watu wangu kutoka uhamishoni. Na ndipo taifa litajua ya kuwa mimi ndimi Bwana. Na kisha, bila shaka, sala ya Bwana inaendelea: Ufalme wako uje, mapenzi yako yatimizwe duniani kama huko mbinguni.

Na kwa hivyo sehemu yote ya kwanza ya sala ya Bwana inachukua mwelekeo wake kutoka kwa tatizo hili la kuchafuliwa kwa jina la Mungu na dhidi ya ushahidi huo mpya wa kutakaswa kwa jina la Mungu. Na akilini mwangu, nadhani sehemu hii ya kwanza ya sala ya Bwana ni tukio kubwa linalofanana na kurudi kwa Israeli kutoka uhamishoni. Kwa kweli, hadi ujio wa pili wa Kristo, wakati wokovu kamili utapatikana, ufalme wa Mungu utakuja kikamilifu duniani, na mapenzi ya Mungu yatimizwa kikamilifu.

Ndipo, na hapo tu, mapenzi ya Mungu yataheshimiwa ulimwenguni kote kwa njia maalum inavyopaswa kuwa. Na tumaini hilo ndilo msingi wa utume wa kanisa maishani. Na Yesu aliwaambia wafuasi wake kila mara waombe tumaini hilo litimizwe mwanzoni mwa sala hiyo.

Mistari ya 25 hadi 28 sasa inaweza kufikia kile ambacho tatizo la kwanza lilielezea katika sehemu ya awali ya sehemu yetu, katika jumbe za faragha 17 hadi 19. Na sababu isiyo wazi ilikuwa hatari kubwa ambayo Mungu alikuwa akichukua katika kuwaruhusu watu wake kurudi katika nchi yao. Je, Mungu na Israeli hawakuwa wakirudi katika tatizo lile lile lililoharibu uvamizi wa awali wa nchi ya ahadi? Je, hakungekuwa na dhambi na uchafu huo? Je, dhambi kubwa hiyo isingetokea tena? Je, kulikuwa na uhakika wowote kwamba haingekuwa hivyo tena? Na kwa hivyo, inaweza kuwa suala lile lile, suala lile lile tena.

Lakini Mungu ana jibu la uwezekano wa kuibuka tena kwa tatizo la zamani. Ikiwa tatizo la pili lilihitaji jibu la nje, udhahirisho huo wa nguvu za Mungu kwa kurudi kutoka uhamishoni, basi, tatizo la kwanza lilihitaji jibu la ndani. Na kwa kweli zaidi ya moja, lakini kimsingi jibu la ndani.

Kwamba jambo fulani lilipaswa kufanywa ndani ya watu wa Israeli. Na hivyo, kwanza kabisa, angewapa watu wake mwanzo mpya kwa kuwasamehe, kwa kufuta ubao. Na hapa katika mstari wa 25, nitawanyunyizia maji safi, nanyi mtakuwa safi kutokana na uchafu wenu wote, na nitawatakaswa kutokana na sanamu zenu zote.

Kwa hivyo, kwanza kabisa, kungekuwa na msamaha wa dhambi za zamani. Hii ndiyo maana ya hii. Kunyunyiziwa maji safi ni mfano wa mfano wa uchafu kama picha ya kutenda dhambi.

Hesabu 19, mstari wa 13 unataja maji ya kusafisha kama tiba ya uchafu. Na hii inatumika kama sitiari hapa, kama ilivyo, unaweza kukumbuka, katika Zaburi 51 na

mstari wa 7. Hilo pia, linaonyesha matumizi ya sitiari ya msamaha. Nioshe, nami nitakuwa mweupe kuliko theluji.

Kuoshwa kwa Mungu, kuachilia yaliyopita kuwa yaliyopita. Lakini zaidi ya hayo ilihitajika. Kusamehewa ni jambo moja, lakini vipi kuhusu baadaye? Je, hakutakuwa na kurudi nyuma katika dhambi zile zile za zamani na historia inayojirudia? Na kwa hivyo ilibidi kuwe na kipengele kingine cha ujumuishaji huu wa ndani wa kazi ya Mungu ambapo watu wa Mungu walihusika .

Kwanza kabisa, uhusiano huo, kwa hivyo uchafu wao ulikuwa jambo la zamani, na umesamehewa, umeanza upya. Lakini basi, tukiendelea, ilihitajika kuwa na kitu kingine. Na hii ni mistari ya 26 na 27.

Nitawapa moyo mpya, roho mpya nitaweka ndani yenu, nitatoa moyo wa jiwe kutoka miilini mwenu, na kuwapa moyo wa nyama, nitatia roho yangu ndani yenu, na kuwafanya mfuate sheria zangu, na kuwa waangalifu kuzishika amri zangu. Hii ilikuwa ahadi maalum sana, na tunakumbuka kitabu cha Ezekieli, ambaye hakuweza kujizua kukirudisha katika sura ya 11 na kukirudisha katika toleo la pili la kitabu kilichohusiana na hali baada ya 587. 11:19 na 20, nitawapa moyo mmoja, na kuweka roho mpya ndani yao; nitatoa moyo wa jiwe kutoka katika miili yao, na kuwapa moyo wa nyama, ili wafuate sheria zangu, na kuzishika hukumu zangu, na kuzitii.

Na kwa hivyo, kitabu cha Ezekieli, lazima niseme mara mbili, ilikuwa nzuri sana ahadi hii iliyokuwa ikitolewa hapa. Kungekuwa na usikivu mpya, unaoendelea kwa mapenzi ya Mungu. Msamaha peke yake haukutosha.

Kulikuwa na usikivu mpya kwa mapenzi ya Mungu kupitia moyo huu laini wa nyama badala ya moyo wao mgumu na mgumu kwa Mungu ambao walikuwa wakiutumia kabla ya uhamisho. Na roho hii mpya ingekuwa usemi wa roho ya Mungu mwenyewe inayolingana na mapenzi yake. Kwa sababu roho mpya inatafsiriwa katika mstari wa 27 kama roho yangu, nitaweka roho yangu ndani yenu.

Na kwa hivyo kulikuwa na kushiriki mapenzi ya Mungu ambapo watu wa Mungu walihusika. Na kwa hivyo sio tu kwamba pembetatu ya zamani ya Mungu, watu, na ardhi ingekuwa kweli tena, lakini pia wazo la agano la kale, fomula ya pande mbili, mtakuwa watu wangu, nami nitakuwa Mungu wenu. Hili linaweza kuwa ukweli.

Na hili ndilo linalosemwa mwishoni mwa mstari wa 28: mkirudi na kurudi katika nchi, mtakuwa watu wangu, nami nitakuwa Mungu wenu. Uhusiano huo wa agano utatimizwa kikamilifu, ukweli kamili. Tulikuwa tunasema sasa hivi kwamba Agano Jipya lilichukua mstari wa 23 katika Sala ya Bwana.

Na hatutashangaa kujua kwamba pia ilitumia vyema mistari ya 25 hadi 26. Na kwa kweli, ni katika Yohana sura ya 3, Injili ya Yohana sura ya 3, katika mahojiano hayo

ambayo Yesu alifanya na Nikodemo, kwamba kuna urejeleo wa kile kilichokuwa kikisemwa hapa katika Ezekieli 30. Mstari wa 5, kweli kabisa nakuambia, mtu hawezi kuingia katika ufalme wa Mungu bila kuzaliwa kwa maji na roho.

Hilo ndilo Yesu alilomwambia Nikodemo. Naam, kutajwa kwa kuzaliwa upya kunaashiria uzinduzi wa uzima wa milele ambao Yohana 3 itaendelea kuuzungumzia. Lakini basi, kuzaliwa kwa maji, uzinduzi wa uzima mpya ni maji.

Bila shaka, hii inaturudisha kwenye mstari wa 25 wa mstari wa 36, kazi ya Mungu ya kutakasa ya msamaha. Nitawanyunyizia maji safi, nanyi mtakuwa safi kutokana na uchafu wenu wote. Na hivyo ndivyo tulivyo, kazi hiyo ya msingi ya msamaha. Huo ndio mwanzo mpya ambao Mungu hutoa.

Sehemu ya pili ni kuzaliwa kwa roho, kuwezesha na roho mpya, roho ya Mungu, ambayo inalingana na kile Ezekieli 36 inaendelea kusema. Kuna vipengele viwili vya maisha haya mapya, kuanzia na msamaha na kisha kipawa cha roho, ambacho huwezesha mapenzi ya Mungu kutimizwa. Na Yesu, unaweza kukumbuka katika Yohana 3, anasema, je, hutambui hili? Anasema, je, hujasoma Ezekieli 36 hivi karibuni? Unapaswa kujua mambo haya.

Na lazima mtambue kwamba inatimia kupitia mafundisho yangu na kazi yangu mwenyewe. Mistari ya 29 hadi 30 ndiyo sehemu inayofuata ya ujumbe huu. 29 Nitawaokoa na uchafu wenu wote, nami nitaita nafaka na kuieneza kwa wingi, wala sitaweka njaa juu yenu.

Nitazidisha matunda ya mti na mazao ya shambani ili wasiwe tena na aibu ya njaa miongoni mwa mataifa. Kwanza kabisa, katika 29, kuna muhtasari huu wa jibu hilo maradufu la mistari ya 25 hadi 28. Nitawaokoa na uchafu wenu wote, kwa msamaha huo wa awali niliokuwa nikizungumzia na kwa utoaji unaoendelea wa roho hii mpya, kwa kweli, roho yangu, asema Mungu.

Lakini kulikuwa na jambo lingine ambalo lilipaswa kushughulikiwa kwa sababu hatukuzingatia ukweli kwamba katika mstari wa 18, dhambi za watu wa Mungu zilikuwa zimeitia unajisi nchi. Nchi ilikuwa imetiwa unajisi hapo katika mstari wa 18 kwa kutenda dhambi kwa Israeli. Na hivyo, wokovu wa Israeli ulihitaji kupanuliwa hadi nchi.

Ilibidi kuwe na urejesho wa ardhi baada ya kuchafuliwa na kushushwa chini. Kwa hivyo, wokovu unapanuliwa hadi nchi katika rutuba mpya. Kwa kweli, si tu kwamba njaa ingekuwa jambo la zamani, bali pia kupoteza heshima ya kisaikolojia iliyoambatana na mtazamo wa Israeli juu yake ingetoweka.

Ili msipate tena aibu ya njaa miongoni mwa mataifa. Mistari ya 31 na 32 inatufikisha kwenye sehemu ya mwisho ya ujumbe huu kwa ujumla, na sehemu hiyo inaishia kwa changamoto katika 31 na 32.

Ndipo mtakapokumbuka njia zenu mbaya na matendo yenu yasiyo mema, nanyi mtajichukia wenyewe kwa ajili ya maovu yenu na matendo yenu ya kuchukiza. Si kwa ajili yenu kwamba mimi nitafanya, asema Bwana Mungu, mjue hilo. Hakuna jambo jema kwenu lililonivutia ambalo lilisema nataka kuwarudisha kutoka uhamishoni.

Ni watu wema, hapana. Aibu na mfadhaike kwa sababu ya njia zenu, enyi nyumba ya Israeli. Na tunarudi kwenye kile ambacho kimekuwa mada kuu katika kitabu cha Ezeieli.

Hakukuwa na haja ya kusahau dhambi zao za zamani na kujuta kila wakati. Hakupaswi kusahau lakini kujuta kila wakati. Na hilo lilikuwa jambo zuri hapa.

Na tulikuwa na hilo katika sura ya 6. Tulikuwa nalo tena katika sura ya 16. Tulikuwa nalo tena katika sura ya 20. Na hapa, hili linasisitizwa tena.

Majuto hayo yanaweza kuwa motisha yenye nguvu ya kutotembea tena kwenye njia hiyo mbaya. Tazama iliishia wapi. Kwa hivyo, sipaswi kuifanya.

Katika hotuba ya awali, tulisema kwamba Paulo alikumbuka kila mara kwamba alikuwa mkuu wa wenye dhambi. Hakujiurusu kamwe kusahau hilo, jambo ambalo lilionyesha neema kubwa ya Mungu katika maisha yake mwenyewe.

Na kisha 32 inaanza na ukumbusho wa kile kilichosemwa hapo awali katika mstari wa 22. Kwamba Israeli hawakuwa na sifa zao wenyewe ambazo zingeweza kumvutia Mungu na kumtia moyo kuwapa nafasi nyingine. Hapana, kinyume chake kilikuwa kweli.

Njia zao zilikuwa tu maovu na matendo ya kuchukiza yaliyotajwa katika mstari wa 31. Uovu ambao ungeweza kumfanya Mungu awaache bila neema tupu. Neema ya bure na isiyostahiliwa.

Lakini kulikuwa na jambo lingine, kuchafuliwa kwa jina la Mungu, ndiko kulikomfanya Mungu afanye hivyo. Cha kufurahisha ni kwamba, kuna kifungu kinachofanana katika kitabu cha Isaya, mistari ya 43 na 25.

Ambayo huleta nia hii hii. Mimi ndiye ninayefuta makosa yako kwa ajili yangu mwenyewe na sitakumbuka dhambi zako. Na hivyo, kwa ajili yangu mwenyewe.

Hii inaturudisha nyuma hadi kile Ezeieli alichosema kuhusu kutakaswa kwa jina takatifu la Mungu ambalo lilikuwa limetiwa unajisi. Hiyo ndiyo ilikuwa motisha, kwa

kweli, ya msamaha katika Isaya 43 na mstari wa 25. Na kisha tunaendelea hadi 33 na 36.

Tunakaribia sana mwisho wakati huo. Na hilo linachunguza zaidi mabadiliko yatakayotokea katika nchi, wakati ambapo haitachafuliwa tena na watu wanaotenda dhambi.

33 hadi 36. Bwana MUNGU asema hivi, siku ile nitakapowatakasa na maovu yenu yote kwa njia hiyo ya kuponya maradufu, nitaifanya miji ikaliwe na watu, na mahali palipoharibika pajengwe upya.

Nchi iliyokuwa ukiwa italimwa badala ya kuwa ukiwa uliokuwa machoni pa wote wapitao. Watasema kwamba nchi hii iliyo ukiwa imekuwa kama Bustani ya Edeni. Na miji iliyokuwa ukiwa na iliyoachwa ukiwa sasa inakaliwa na watu na kuimarishwa.

Ndipo mataifa yaliyobaki pande zote zenu yatakapojua ya kuwa mimi, Bwana, nimejenga upya mahali palipoharibika, na kupanda tena mahali palipo ukiwa; mimi Bwana nimesema, nami nitafanya hivyo. Na sehemu hii inayofuata inafikiria tena mabadiliko yatakayotokea katika nchi wakati haijachafuliwa tena kama ilivyokuwa.

Na kuna dokezo kwamba mabadiliko haya yatasaidia tatizo la pili la kifungu kwa ujumla. Kudharauliwa kwa jina la Mungu na kutakuwa na utambuzi wa Mungu. Mataifa yatapokea ujumbe kwamba Yahweh ndiye mbadilishaji mkuu.

Na haitaonyeshwa tena taswira ya Mungu mdogo, dhaifu. 37 hadi 38 inaendelea na mada ya mabadiliko. Lakini pia inajibu tatizo tofauti la uchungaji ambalo wahamishwa walikuwa nalo.

Tukikumbuka Uingereza baada ya Vita vya Kwanza vya Dunia, kulikuwa na mfadhaiko mkubwa kuhusu vifo hivyo vikali. Vijana wengi walikuwa wamekufa katika mauaji hayo. Na hii inaonekana kuwa ilikuwa wasiwasi akilini mwa waliohamishwa.

Tumepoteza watu wengi sana. Hili ni jambo la kusikitisha sana kwetu. Ezekeili 12:16 ilikuwa imetabiri kwamba wachache wangetoroka upanga, njaa, na tauni.

Na hivyo ndivyo ilivyokuwa, lakini walionekana kuwa umati mdogo sana kuliko hapo awali. Na hilo lilihusishwa na kampeni ya Babeli dhidi ya Yuda na Yerusalemu. Sasa, Mungu anajitangaza kuwa tayari kwa maombi kwa ajili ya wahamishwaji kuongezeka kwa idadi baada ya kurudi.

Miji katika nchi ambayo sasa imeharibiwa hatimaye ingeshirikiana na watu. Pia nitawaruhusu Nyumba ya Israeli waniombe niwafanyie hivi. Ili kuongeza idadi yao kama kundi.

Kama kundi la dhabihu, Kama kundi la Yerusalemu wakati wa sikukuu zake zilizoamriwa, ndivyo miji iliyoharibiwa itakavyojaa makundi ya watu.

Ndipo watajua kwamba mimi ndimi wao, Bwana. Na kwa hivyo, Mungu anajali tatizo hili ambalo watu wanahisi. Wamepoteza watu wengi sana.

Na hivyo, sitiari inatumika kutoka nyakati za sherehe katika Yerusalemu kabla ya uhamisho. Na wahamishwa wangeweza kufikiria nyuma na kukumbuka jinsi ilivyokuwa wakati wa sherehe. Makundi ya kondoo yangepatikana kwa wingi kwa ajili ya dhabihu za kutolewa na mahujaji.

Hii ilikuwa kumbukumbu ambayo kuhani nabii Ezeieli alikuwa nayo, na wengi wa wahamishwa lazima waliithamini sana. Ilikuwa sehemu ya kawaida ya Yerusalemu kabla ya uhamisho.

Naam, hapa imetengenezwa kama sitiari ya ongezeko kubwa la idadi ya watu kwa Israeli. Na hivyo, mwishoni, ndipo watakapojua ya kuwa mimi ndimi Bwana. Hatimaye, uhai utakapoinuka tena kutoka kwenye magofu, waliohamishwa wangehakikishiwa uhalisia wa Mungu wao mkuu.

Wakati mwingine, tutaenda kwenye sura ya 37 ya kitabu.

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Ezeieli. Huu ni kipindi cha 18, Upya wa Israeli. Ezeieli 36:16-38.